

nedsatte dette Tillægsgebyr, saa at Benyttelsen af de lange Ruter blev større end hidtil. Jeg ved ikke, om det er ganske rigtigt, men det forekommer mig, at jeg har set, at for Tiden er Længden af Gennemsnitsrejsen paa Statsbanerne ikke mere end 36 km. Det forekommer mig, at det giver et Fingerpeg om, at der bør gøres noget for at drage den hurtige og gennemgaaende Trafik i højere Grad til Statsbanerne.

Men hvad der ogsaa bør gøres — og det var jo det, den ærede Ordfører for Venstre var inde paa —, er at tilstræbe en mere økonomisk Drift. De af den tidligere Minister nedsatte saakaldte Sparekommissioner har utvivlsomt virket i den rigtige Retning, men jeg vil gøre opmærksom paa, at medens Statsbanernes faste Personale den 31. Marts 1921 talte 19 046 Personer, talte det den 31. Marts 1924 19 080. Der spores altsaa ikke nogen Nedsættelse af det faste Personales Antal, medens i Modsætning dertil Antallet af Ekstramandskabet, det løst antagne Personale, er formindsket. Det udgjorde den 31. Marts 1921 5 100 Personer og den 31. Marts 1924 2 633. Der er altsaa her foregaaet en betydelig Reduktion. Jeg haaber, at denne Reduktion kan videreføres, at der ikke bliver antaget nyt løst Personale, og at Driften bliver omlagt saaledes, at der kan ske en mere effektiv Udnyttelse af den Arbejdskraft, man har til Raadighed. Ved en Omlægning vil det maaske endda kunne lykkes yderligere at formindske Personalet. Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at Privatbanerne i Danmark har en Driftslængde af 2 483 km med et fast Personale paa 3 581, medens Statsbanerne med en Driftslængde af 2 477 km, altsaa paa ganske lidt nær samme Driftslængde som Privatbanerne, har et Personale paa 19 080, altsaa et fem Gange saa stort Personale som Privatbanerne. Man kan imidlertid ikke deraf slutte, at Statsbanerne har for stort Personale. Af den i Dag omdelte Beretning fra Statsbanerne ses det, at Statsbanerne i 1923—24 har kørt 16,8 Mill. Togkilometer — en Togkilometer er en Enhed, der svarer til, at et Person- eller Godstog har kørt en Kilometer —, medens Privatbanerne har kørt 8,3 Mill. Togkilometer. Det vil altsaa sige, at Statsbanenettet har kørt dobbelt saa mange Togkilometer som Privatbanenettet, medens Personalet som før nævnt er fem Gange saa stort ved Statsbanerne som ved Privatbanerne. I den nys nævnte Beretning er endvidere Statsbanernes Befor-

dring af Rejsegods, almindeligt Gods samt levende Dyr opført med 7,1 Mill. t, medens det tilsvarende Tal for samme Periode for Privatbanernes Vedkommende er 3,46 t. Statsbanerne har altsaa heller ikke paa dette Omraade befordret mere end det dobbelte af, hvad Privatbanerne har befordret. Hvad Personkilometer angaar — 1 Personkilometer vil sige Befordring af 1 Person over 1 Kilometer — da har Statsbanerne et Antal af 1 084 Millioner, medens Privatbanerne kun har 200 Millioner. Dette svarer altsaa saa nogenlunde til, at Statsbanernes Personale er fem Gange saa stort som Privatbanernes. Men jeg synes dog, at de af mig nysnævnte Tal kunde tyde paa, at der maatte kunne foretages en Reduktion af det forhaandenværende Personale.

Den Tale, jeg nu fører om dette Spørgsmaal, er en Tale, der har været ført her i Rigsdagen gennem mange Aar. Jeg skal saaledes erindre om, at allerede i April 1902 udtalte daværende Landstingsmand Madsen-Mygdal sig om Centraladministrationen, om dem, der var beskæftiget ved Regnskabsvæsenet ved Hovedkontoret i København, og gjorde opmærksom paa, at der der var ansat 171 Personer, medens man ved de württembergske Statsbaner, som havde den dobbelte Indtægt af de danske Statsbaner, paa de tilsvarende Kontorer kun brugte 140 Mennesker, altsaa klarede sig med betydeligt færre Folk, skønt Beløbet, der skulde gøres Regnskab for, var mere end dobbelt saa stort.

Et Skridt henimod bedre økonomiske Forhold skulde det ogsaa være, at der fra 1. Juni 1922 blev ansat en Kommitteret — som Bistand for Generaldirektøren ved Indkøb og lignende Sager af merkantil Karakter. Jeg vil gerne anmode den højtærede Minister om enten her i Tinget eller i det Udvalg, der maatte blive nedsat, at give Oplysning om, hvorledes denne Ordning har fungeret, om det kan paavises, at den har medført betydelige Besparelser, eller om den har medført betydeligt forøgede Udgifter, om der ud af dette; som jeg den Gang forstod skulde være en Kommitteret som Raadgiver for Generaldirektøren, nu har udviklet sig et helt Kontor med Kontorchefer og Fuldmægtige og alt, hvad dertil hører. At det er betimeligt at foretage en Ændring i Indkøbsforholdene, synes mig at fremgaa af de Oplysninger, som Driftsberetningerne fra Statsbanerne giver. I den sidste Beretning, vi havde indtil i Gaar, den for 1922—23, er saaledes anført, at Staalskinnerne til Driften kostede 291,3 Kr. pr. t, medens de til